

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Пловдив, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Г. Гр. Арнаудова

Членове: Мария П. Петрова

Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Г. Гр. Арнаудова Въззивно гражданско дело № 20225000500480 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Подадена е въззивна жалба от О. М. чрез процесуалния ѝ представител адвокат И. И. против решение № 230/07.07.2022 г., постановено по гр.д. № 704/2021 г. по описа на Хасковския окръжен съд, в частта, в която тя е осъдена да заплати на М. И. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. и обезщетение за имуществени вреди в размер на 484,80 лв., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 03.05.2021 г. до окончателното им изплащане, и направените по делото разноси. Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано по изложените в жалбата съображения, поради което моли съда да го отмени и да постанови друго решение, с което да се приеме, че е било налице случайно събитие и Общината не носи отговорност за инцидента или да бъде намалено определеното парично обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени и имуществени вреди до справедливо такова с оглед нормалните житейски критерии и наличното съпричиняване от страна на

пострадалия. Оспорва насрещната въззивна жалба на М. И.. Претендира разноси за двете съдебни инстанции. Оспорва дължимостта на разноските на ищеца за първата инстанция поради липса на обявен размер на възнаграждението в договора между него и адвокатското дружество при условията на чл. 38 от ЗА.

Постъпила е насрещна въззивна жалба от М. В. И. чрез процесуалния му представител адвокат К. Г. против същото решение в частта, в която искът му за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 20 000 лв. до 40 000 лв., като счита, че правните изводи на първоинстанционния съд са законосъобразни, но определеното обезщетение е в много занижен размер и разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД е приложена неправилно, за което излага подробни съображения, като моли съда да отмени решението в обжалваната част и вместо това да постанови друго, с което да осъди О. М. да му заплати допълнително обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Оспорва въззивната жалба на О. М.. Претендира разноси за двете съдебни инстанции, в т.ч. адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител по реда на чл. 38 от ЗА за осъществено безплатно процесуално представителство и съдействие.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбите са подадени в срок против подлежащ на обжалване съдебен акт от лица, имащи право на жалба, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на тях и същите като ДОПУСТИМИ следва да бъдат разгледани по същество.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с предявените от М. В. И. чрез процесуалния му представител адвокат К. Г. против О. М., Хасковска област обективно кумулативно съединени иски по чл. 50 от ЗЗД. Ищецът твърди, че на 03.05.2021 г. заедно с приятели отишъл в гр. М. в зоната за отдих до брега на река А., където седнали в една от дървените беседки, построени по проект „А. т. в М. и А. - *****“, като неочаквано и без никакво предупреждение дървената беседка рухнала и го затрупала, причинявайки му множество тежки травматични увреждания, приятелите на ищеца веднага се

обадили на спешния номер 112, дошла линейка и го транспортирала до У. *****“ АД - гр. С. З., там той бил приет в увредено общо състояние и след извършени прегледи, изследвания и рентгенографии лекарите установили, че вследствие на злополуката И. е получил счупване на лявата глезенна става и счупване на лявата ключица, на 04.05.2021 г. бил подложен на оперативна интервенция, при която било извършено открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация с метална остеосинтеза на тибия и фибула, престоял в болницата до 09.05.2021 г., когато бил изписан с препоръки за спазване на строг хигиенно-диетичен и охранителен режим, както и да не натоварва оперирания си крак, лявото рамо и лявата ръка в областта на фрактурата на ключицата. Като резултат от получените увреждания за период от около месец и половина ищецът бил трудно подвижен, не можел да се обслужва самостоятелно и се наложило да ангажира постоянно близките си, за да му помагат при ежедневните дейности, през първите месеци след злополуката се налагало да приема ежедневно медикаменти заради изпитваните силни болки, а към момента на подаване на исковата молба той все още провеждал рехабилитационни процедури, но движенията на левия му глезен и лявата ключица продължавали да бъдат болезнени и с ограничен обем. В същото време И. изпитвал световъртеж, главоболие, гадене и замаяност и при прегледа от невролог било установено стеснение на задните дискови пространства на нива C4-C5 и C5-C6 – дископатия, като преживеният инцидент му се отразил тежко на психиката – през първите месеци страдал от нарушения на съня и вниманието, имал кошмарни съновидения и паник атаки, не желал да излиза никъде и да комуникира, чувствал се потиснат и депресиран, като и понастоящем продължавал да изпитва потиснатост и страх от закрити малки помещения. Доколкото ответникът не е изпълнил задължението си за упражняване на надзор върху собствената си вещ с грижата на добър стопанин, инцидентът станал на територията на зоната за отдих край р. А., която зона е публична общинска собственост, стопанисвана от О. М., включително изградените в нея беседки и барбекюта, а причинените на ищеца имуществени и неимуществени вреди са настъпили вследствие свойствата и дефектите на вещта, той моли съда да постанови решение, с което да осъди О. М. да му заплати обезщетение за описаните неимуществени вреди в размер на 50 000 лв. в резултат на инцидента на 03.05.2021 г. в гр. М., ведно със законната

лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане /03.05.2021 г./ до окончателното ѝ изплащане, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 484,80 лв., настъпили от същия инцидент, представляващи сбор от заплатената сума за поставената му в болницата метална остеосинтеза за стабилизиране на фрактурата от 450 лв. и заплатена потребителска такса за болничния престой от 34,80 лв. ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане /03.05.2021 г./ до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски, в т.ч. възнаграждение на процесуалния му представител адвокат Г. за осъществена безплатна правна помощ по делото.

Ответникът О. М. оспорва предявените искове по основание и размер, като моли съда да ги отхвърли или ако приеме, че исковете са основателни, да намали размерите на претендираните обезщетения. Счита, че получените от ищеца увреждания не са в резултат на неполагане на обичайна грижа и поддръжка на съоръженията за отдых, а са резултат на случайно събитие, провокирано от поведението на И. и приятелите му, които бутали и люшкали колоните, което довело до частично срутване на беседката и настъпване на вредоносния резултат. Сочи също, че била назначена комисия за изследване на причината за инцидента, която установила, че вследствие цикличното овлажняване от дъждовете, снеготопенето и разлива на река А. били започнали частично и в лека форма гниеци процеси по дървената конструктивна част на беседката, а основите ѝ били разположени в пясъчна основа под положена настилка от гнайсов камък, което допринесло да не може да бъде установен с просто око този процес, тоест е налице случайно събитие, но това не била единствената причина за срутването, а за него допринесла и оказаната физическа намеса върху конструкцията от ищеца, тъй като описаните травми отговаряли на механизъм на причиняване като от набиране на греда, люлеене върху нея, при пропадане на основата И. паднал на лява страна и счупил глезенната си става, а от удара на падналата греда - и ключицата. По тази причина прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от И.. Претендира разноски.

С обжалваното решение е осъдена О. М. да заплати на М. В. И. 20 000 лв., представляващи обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на инцидента на 03.05.2021 г. в гр. М., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане -

03.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, 484,80 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на същия инцидент, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане - 03.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, и направените по делото разноси в размер на 483,86 лв., като искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен в останалата му част до пълния предявен размер от 50 000 лв., О. М. е осъдена да заплати на Адвокатско дружество „Г. и М.“ 995,52 лв. с ДДС, представляващи адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по делото на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, както и да заплати по сметка на Хасковския окръжен съд държавна такса в размер на 819,35 лв., а М. В. И. е осъден да заплати на О. М. разноси в размер на 1 968,41 лв.

Решението е обжалвано от ищеца в отхвърлителната част за разликата над 20 000 лв. до 40 000 лв. и от ответника в осъдителната част, в които части то е предмет на въззивното производство, а решението в частта, в която искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 40 000 лв. до 50 000 лв. е отхвърлен, не е обжалвано от ищеца и в тази част е влязло в сила.

При служебната проверка на решението по реда на чл. 269 от ГПК не се установиха пороци, обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

По отношение на правилността на обжалваното решение съдът съобрази ограниченията на въззивната дейност съгласно чл. 269 ГПК и ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС за извършване проверка само в обжалваните части, на оспорените в жалбата фактически констатации и на изрично въведените в жалбата процесуални нарушения от първоинстанционния съд.

Изхождайки от наведените в исковата молба твърдения за отговорност на собственика на вещта за вреди, произлезли от нейни обективно присъщи свойства, качества или дефекти, и при съобразяване с указанията, дадени в ППВС № 4/30.X.1975 г., незагубило значението си до днес, по разграничаване на фактическите състави на чл. 45 от ЗЗД и чл. 49 от ЗЗД от една страна и чл. 50 от ЗЗД от друга, според което когато при ползване на дадена вещ са допуснати нарушения на предписани или общоприети правила, отговорността

за поправяне на вредите е по чл. 45 или 49 ЗЗД, а когато такива нарушения не са допуснати и са произлезли вреди от вещта, както и в случаите, когато не е известна причината за повредата на вещта, от която са произлезли вредите и не е съществувала техническа възможност за пълното ѝ обезопасяване, отговорността е по чл. 50 ЗЗД /за последното вж. Р № 309/04.06.2014 г. по гр.д. № 1354/2012 г. на ВКС – IV г.о./, следва да се приеме, че първоинстанционният съд е дал правилна правна квалификация на предявените искове.

Отговорността по чл. 50 от ЗЗД настъпва при наличие на няколко кумулативно действащи предпоставки: вреди, причинени на пострадалия /ищеца/, тези вреди да са произлезли от вещ, която е собственост на ответника или той упражнява надзор за нея, между тях да има причинна връзка, като не е необходимо собственикът да има вина или с поведението си /действие или бездействие/ да е причинил вредите.

По отношение на претърпените от ищеца вреди:

От приетата по делото медицинска документация и от заключението на съдебно-медицинската експертиза с вещо лице д-р ХЕ, прието в първоинстанционното производство и което съдът като компетентно изготвено възприема, се установява, че след инцидента на 03.05.2021 г. ищецът бил приет за лечение в У. *****“ АД - С. З., установено било двойно глезенно счупване на костите на лявата подбедрица /бималеоларна фрактура/ и счупване на лявата ключица, първото било лекувано оперативно с поставяне на закрепващ винт на вътрешния глезен, а ключицата била имобилизирана с мека превръзка, тип митела; нараняванията били причинени от директен удар от твърди предмети с голяма тежест в областта на левия глезен и лявото рамо, а при падането на предметите пострадалият бил в легнало положение, като травмите на И. са в пряка причинна връзка с процесния инцидент; болничният престой на ищеца продължил 6 дни, на 09.05.2021 г. бил изписан с подобро състояние и с препоръки от лекуващия лекар за ползване на помощни средства при ходене, без да натоварва оперирания крайник за 2 месеца, както и за носене на имобилизацията с митела на ляв горен крайник 30 дни с оглед фрактурата на ключицата. Поради оплаквания за световъртеж, замаяност и гадене на 15.09.2021 г. бил извършен първичен преглед от невролог и била поставена диагноза: „Други

периферни световъртежи“, а от направените на ищеца рентгенографски изследвания било установено стеснение на задните дискови пространства на нива C4-C5 и C5-C6 /дископатия/, за което му била предписана терапия. Според експертът в началния период на травмата болките били силни с последващ спад на интензитета след проведеното лечение и постепенно затихване до момента на изготвяне на експертизата, когато се проявяват единствено при физическо натоварване и са с остатъчен характер. Към момента на травмата и непосредствено след нея И. не е имал оплаквания, характерни за травма на гръбнака, те се появили едва след 5 месеца, но не били от типа на травматична увреда на гръбнака, а по-скоро с неврологичен характер, оздравителният процес за възстановяване при счупване на ключицата е около 3 месеца за физически труд и 5 месеца при счупване на глезен и той е приключил, а металният фиксатор на глезена не създава проблеми и може да остане пожизнено, без това да повлияе на движенията в ставата.

Видно от представените вносна бележка от 07.05.2021 г. и фактура от 09.05.2021 г., както и от заключението на вещото лице д-р ХЕ, И. е заплатил 450 лв. за остеосинтеза и 34,80 лв. за потребителска такса в У. *****“ АД - С. З., като тези разходи са били необходими и относими във връзка с лечението му и възстановителния период.

В първоинстанционното производство са събрани гласни доказателства за установяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди, които съдът кредитира.

От показанията на свидетеля Х. Д., се установява, че на 03.05.2021 г. той присъствал на инцидента до брега на река А., след срутването на беседката и изваждането на ищеца го закарали с автомобил до асфалтовия път, а оттам го взела линейка до Х., левият глезен на И. бил подут и го превързали, той имал и други охлузвания, изпитвал болки, а по-късно се установило, че и ключицата му е счупена.

В същата насока са и показанията на свидетеля Н. И., брат на ищеца, според който след срутването се събрали хора и от съседните беседки и повдигнали покрива, за да извадят ищеца, с джип го закарали по черния до главния път, от Бърза помощ го транспортирали до Х., където го прегледали в Спешния медицински център, след това го завели в болницата в С. З.,

глезенът му бил подут още в началото, по пътя към С. З. се оплакал, че и рамото го боли много, не можел да се движи сам, близките му помогнали да се качи в автомобила, в болницата му направили рентгеново изследване и установили, че глезенът трябва да се оперира и има счупена ключица, там стоял около седмица, след което останал на домашно лечение в М. в болнични 3 месеца, родителите му се грижили основно за него, първия месец не можел да става, не можел да ходи и с патерица поради счупената ключица и бил в инвалиден стол, не можел да отиде сам до тоалетна и да се обслужва, имал болки, после започнал да прави раздвижване в домашни условия, след третия месец се върнал в С., където живеел постоянно, по-късно имал оплаквания, че му се замайва главата и му открили дископатия на шиен прешлен, в момента физически бил по-добре, но все още не е преживял стреса от инцидента, операцията и възстановяването.

Според свидетелката Г. И.а, майка на ищеца, синът ѝ дошъл на гости в М. по повод няколко слети почивни дни, на 03.05.2021 г. отишъл с приятели на разходка покрай реката, следобед тя разбрала, че се е срутила беседката, М. бил транспортиран до Спешния център в Х. с линейка, след това брат му и леля му го закарали в болницата в С. З., там стоял седмица, имал две счупени кости, оперирали му крака и му поставили метален пирон, който той заплатил, както и му обездвижили счупената ключица, след това се прибрал в М. и бил много зле, не можел да ходи сам до тоалетна, родителите му го обслужвали, не можел да се облече заради ръката, след около месец рамото му укрепнало и започнал да се придвижва с патерици, след два месеца минал на една патерица, а шест месеца му отичал кракът, болял го и на моменти ставал червен, стоял в болнични в М. до септември, преди злополуката нямал проблеми с врата, а пред есента започнала да му се замайва главата и се установило, че има дископатия, за лечението на която ходил на процедури в С., към момента ищецът е възстановен физически, но все още има психически отражения, тъй като е по-неспокоен и се страхува, че можело да стане най-лошото или да остане инвалид за цял живот.

От събраните по делото доказателства не може да бъде прието за доказано, че диагностицираното четири месеца и половина след инцидента стеснение на задните дискови пространства на нива С4-С5 и С5-С6 на ищеца е в пряка причинна връзка със случилото се, тъй като според вещото лице-лекар то не е от типа на травматична увреда на гръбнака, а по-скоро е с

неврологичен характер, като тези изводи не са били оспорени от И. и не са събрани доказателства за опровергаването им.

По отношение на механизма на настъпване на увреждането:

Не се спори по делото /вж. признанията на процесуалния представител на ответника адвокат И. И. в съдебно заседание на 09.05.2022 г./, като това се установява и от приложените към заключението на вещото лице инж. Х. Щ. акт № ***** г. за публична общинска собственост, скица, обяснителна записка и констативен протокол, че процесният недвижим имот в Зона за отдих, върху който е станал инцидентът, е собственост на О. М., а там през 2015 г. по проект „А. т. *****“ са били изградени няколко беседки и други съоръжения, оформящи барбекю зона, релакс зона и зона за спорт и развлечения.

Пред окръжния съд са разпитани двама свидетели, които показания съдът кредитира, като отчита близките родствени връзки на втория от тях с ищеца /негов брат/ при приложение разпоредбата на чл. 172 от ГПК, което може да бъде прието като индиция за заинтересуваност, но в същото време те отразяват неговите непосредствени впечатления от инцидента и са в хармония с останалите събрани доказателства.

От показанията на свидетеля Х. Д., се установява, че на 03.05.2021 г. той отишъл на гости на ищеца и брат му, за което имали традиция, посетили брега на река А., където били изградени беседки от години по някакъв европроект, в този момент в района имало много хора, те заели последната беседка, извадили ядене и пиене, влизали в реката, времето било прекрасно, в един момент около 15-16 ч. след обяд около масата били четирима от компанията, чуло се пропукване и те решили да станат и да бягат, повечето се измъкнали, но М. не успял, конструкцията се срутила вертикално, директно надолу, всичко станало много бързо, хората – около 10 човека, повдигнали покрива, който бил много тежък заради керемидите по него, и успели да измъкнат ищеца, закарали го с автомобил до асфалтовия път, а оттам го взела линейка до Х.. Самата беседка изглеждала стабилна, усещало се леко клатене, но свидетелят помислил, че е луфт между сглобките, при кръглата гредка и при крака, който държал единия край на покрива, но това не било сериозно притеснение, след като тя се срутила, се видяло, че проблемът бил от основите, които всяка година се заливали от реката и плували във вода,

основата била върху каменна плоча с метални шини и болт по средата, почиващите не били провокирали беседката, използвали я само за хранене, опитали да завържат хамак между дърво и беседката, но видели, че не е стабилно и се отказали, след като го извадили от беседката, забелязали, че левият глезен на И. бил подут и го превързали, той имал и други охлузвания, изпитвал болки, а по-късно се установило, че и ключицата му е счупена.

В същата насока са и показанията на свидетеля Н. И., брат на ищеца, според който през май 2021 г. група приятели му се обадили, че ще посетят М. и решили да отидат на излет покрай реката, били 7-8 човека, взели си ядене и пиене и се настанили на една беседка, изградена от общината в Зона за отдих, седели няколко часа, без да създават условия за срутването ѝ, към 16-17 ч. влезли да се къпят в реката, а след като излезли, застанали около и вътре в беседката и изведнъж се чуло скърцане и пукане и докато свидетелят се обърне, тя паднала, после свидетелят забелязал, че едната колона била проядена от мравки, ищецът останал заклещен под нея, събрали са хора и от съседните беседки и повдигнали покрива, за да го извадят, с джип го закарали по черния до главния път, от Бърза помощ го транспортирали до Х., където го прегледали в Спешния медицински център, след това го завели в болницата в С. З.; когато компанията се настанила в беседката, тя не създавала впечатление за нестабилна, масата и пейките били лакирани, свидетелят не забелязал отклонение, един от приятелите искал да върже хамак, но не успял.

В първоинстанционното производство е прието заключение на съдебно-техническа експертиза с вещо инж. Х. Щ., което съдът като компетентно възприема, според което теренът, на който е изградена зоната за отдих, се намира на левия бряг на р. А., характеризираща се с равнинен терен, граничещ с разлив на реката, това разположение обуславя залее на терена и съоръженията при по-високи води на реката вследствие на силни дъждове; след инцидента т.нар. по проект „пейки, покрити с навес“ са били допълнително укрепени с по четири вертикални дървени стълба, закрепени с болтове за метални основи, отделени от земята, и допълнително били опаянтени с кръстосани греди в областта на покрива, сменено било покритието на покривите, изпълнено с ондолин. След проверка на място вещото лице констатирало, че обектите са изградени съгласно конструктивната документация и технологичните изисквания в тях, приети са с констативен протокол от 10.07.2015 г., с изключение на покрива, който по

проект бил с ондолин, но е направен с едноолучни керемиди, но изводът се отнася само за съществуващите 11 беседки, тъй като срутената е изцяло премахната и няма следи от инцидента, като по тази причина не може да се даде заключение за грешка в конструкцията ѝ, за степента на прогнилост на основите на носещите греди, за степента на прояждане от вредители и относимостта им към срутването на беседката. Според експерта конструкцията е проста, изпълнена от дърво по детайли, дадени от конструктора, укрепването на носещите греди към терена е върху фундамент от бетон, оразмерен от конструктора, основните носещи греди се захващат към фундаментите с метални планки и болтове, което намалява възможността за прогни. е в основата на носещите греди, поради което вещото лице счита, че те са били безопасни за посетители, макар че при всички беседки вследствие на влагата и атмосферните влияния е установена промяна във външния цвят на дървото в размер на от 30 - 50 см. от основата и активно въздействие от дървесни вредители, което е следвало да завиши вниманието на собственика за провеждане на наблюдения и оздравителни мерки. В заключението се посочва също, че почвата в зоната за отдих е пясъчна и чакълесто-пясъчна, достатъчно здрава за строеж на такъв вид преместваеми съоръжения, а от приложените фотоснимки на срутената беседка може да се установи само, че на счупените основи освен почернялата дървесина в периферията на носещите греди има и светла част, сърцевина, която е здрава, конструктивните решения за монтаж на дървеното съоръжение и неговото укрепване били едни от най-надеждните и използвани в практиката, като за разбалансирането ѝ е трябвало да има дефицит на сериозни укрепващи елементи или свързки, което не може да се установи от снимковия материал, извеждането на конструкцията от вертикалното разположение на носещите греди /"X"образни елементи/ и намалената якост на основите на носещите греди може да доведе до разрушаването им и до срутване на конструкцията, а ако такъв е съществувал към деня на събитието, независимо по какви причини, динамичните натоварвания през деня са довели до увеличаването му, срыв на якостните характеристики на основите на носещите греди и срутване на конструкцията, като на вещото лице е трудно да определи дали е имало допълнително физическо въздействие при механизма на срутване на беседката.

От констативен протокол от 14.05.2021 г. на Комисия, назначена от

кмета на О. М., се установява, че вследствие на циклично овлажняване от дъждове, снеготопене и разлив на р. А. са започнали частично и в лека форма гниеши процеси по дървената конструктивна част, установени били и частични незначителни увреждания от дървесни вредители, както и недостатъчна коравина на конструкцията във вертикалната равнина на билото, поради което и с цел предотвратяване на бъдещи инциденти комисията е предложила да се заменят покритията от керемиди с по-леки такива като битумни керемиди или тип ондулин, да се извърши третиране на дървените повърхности с подходящи импрегниращи материали и да се изпълни укрепваща X връзка във вертикалната равнина под билото с цел постигане на пространствен стабилитет и геометрична неизменяемост на конструкцията, което е направено.

Съдът приема за доказано, че О. М. е била собственик на 12 беседки /т. нар. по проект пейки, покрити с навес/, изградени по проект „А. т. ***** в З. на р. А., в т.ч. процесната, които са били изградени съобразно конструктивния проект /с изключение на покрива, който вместо с ондолин е бил направен с керемиди, но според вещото лице това не се е отразило на тяхната устойчивост/, те са били достатъчно добре укрепени и макар от климатичните условия, дъждове и от разлива на реката основите на носещите греди да са частично прогнили и също така да има частично прояждане на гредите от вредители, но те са били незначителни и не са били в степен, че да се отразят на здравината на беседките и съответно безопасността за посетители, инцидент е станал само с една от тях, а останалите, построени и експлоатирани по същия начин, са здрави, поради което съдът приема, че произшествието се дължи не на нарушаване на предписани правила по поддържане на вещта, а на нейни обективно присъщи свойства и дефекти при построяването ѝ и/или настъпили впоследствие.

При доказателствена тежест, лежаща върху ответника, той не е ангажирал никакви доказателства, че срутването на беседката се дължи на механичен натиск /набиране на греда и/или люлеене върху нея/, осъществен от ищеца или неговите приятели, поради което съдът приема за неустановено това обстоятелство, а това от своя страна води до извод за недоказаност на твърдението за причиняване на увреждането от трето лице, респ. за съпричиняване на вредоносния резултат от действията на И..

Що се отнася до възражението на ответника за наличие на случайно събитие, причинило увреждането на ищеца, съдът го намира за неоснователно.

Терминът „случайно събитие” е легален /чл. 196, ал. 1 ЗЗД/, но законът не е определил неговите елементи, като доктрината и съдебната практика приемат, че за да се приеме наличието му, е необходимо да е налице непреодолимо /непредотвратимо/ непредвидено и непредвидимо събитие или действие на трето лице, при което липсва виновно поведение на длъжника и по тази причина той се освобождава от отговорност, а непредвидеността и непредвидимостта се констатира с оглед на длъжника, който трябва да положи грижата на добрия стопанин.

В настоящия случай е установено, че в резултат на климатични фактори е настъпила промяна във външния цвят на дървото на носещите греди малко над основата, както и върху тях са въздействали дървесни вредители, макар и при останалите 11 беседки това да не е довело до сериозни последици. Доколкото обаче на О. М. е било известно, че заради местоположението на имота, силните дъждове и разлива на река А. беседките след поставянето им през 2015 г. често са се наводнявали, тя е трябвало да предвиди възможността за възникване на дефекти и проблеми при експлоатацията им, за да вземе необходимите превантивни мерки по предотвратяване и/или своевременно им отстраняване, което обаче тя е направила едва след инцидента. По изложените съображения съдът намира, че не може да се приеме, че инцидентът е настъпил при действието на случайно събитие, което не е могло да бъде предвидено и предотвратено, като на това основание О. М. не може да бъде освободена от отговорност.

Въз основа на всички събрани по делото доказателства съдът приема за установено, че на 03.05.2021 г. ищецът и негови приятели посетили М., Зона за отдих край р. А., използвали една от беседките, изградена по проект „Алт. т. в М. и А. - з. м. п.“, собственост на Община М., като тя се срутила и затиснала И., а в резултат на инцидента той получил травматични увреждания – двойно счупване на лява глезена става и на лява ключица, бил приет за лечение в У. *****“ АД - С. З., извършена му била операция на глезена с поставяне на закрепващ винт на вътрешния глезен, а ключицата била имобилизирана с мека превръзка, след престой от 6 дни в болница продължил

да се лекува в домашни условия, първоначално физическите му болки били много силни, но постепенно затихнали, около месец не можел да се обслужва сам и се налагало да приема помощ от родителите си, след това започнал да се придвижва с патерици, бил в болнични три месеца, правил рехабилитация и раздвижване, оздравителният процес за възстановяване при двете счупвания продължил около шест месеца и приключил до момента на подаване на исковата молба, металният фиксатор на глезена не създава проблеми и може да остане пожизнено, без това да влияе на движенията в ставата, но все пак това е чуждо тяло в организма, като И. не се е възстановил психически след станалото, бил по-неспокоен и притеснен, а инцидентът и последиците от него се отразили негативно на качеството му на живот.

Въз основа на реално претърпените неимуществени вреди от ищеца вследствие на инцидента, установени по вид, интензитет и продължителност, вида на травматичното увреждане /двойно глезенно счупване на костите на лявата подбедрица и счупване на лявата ключица/, извършената оперативна интервенция с поставяне на закрепващ винт на вътрешния глезен, който ще остане за постоянно, други манипулации и последиците от тях, болките и неудобствата от болничния престой от 6 дни, невъзможността да се обслужва сам и необходимостта от чужда помощ за повече от месец, неудобствата от придвижване с помощни средства за около два месеца и обездвижването за продължителен период от време, продължителността на оздравителния процес от около шест месеца, отражението върху костната и нервната система на И., възрастта, промяната в характера, трудовите навици и начина му на живот, степента на възстановяване към момента, както и при съобразяване с момента на настъпване на деликта и наложилото се в обществото понятие за справедливост при приложение разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, съдът счита, че на ищеца се дължи обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв., до който размер искът следва да бъде уважен, а над него до пълния предявен размер от 50 000 лв. той следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Доколкото е установен по основание и размер, следва да бъде уважен и искът за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, получени вследствие на инцидента, в общ размер на 484,80 лв., представляващи извършени разходи за лечението на ищеца, от които 450 лв. за остеосинтеза и 34,80 лв. за потребителска такса, като първоинстанционното решение като

правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено в тази част.

Върху присъдените обезщетения се дължи законна лихва, считано от датата на увреждането - 03.05.2021 г. до окончателното им изплащане.

Следва да се потвърди и решението в частта за разносните, касаещи както тези, направени от страните и присъдени съобразно степента на уважаване, респ. отхвърляне на исковете, така и дължимата на Окръжен съд – Х. държавна такса и на Адвокатско дружество „Г. и М.“ възнаграждение за осъществената безплатна правна помощ и съдействие на ищеца по делото, определено по размер съобразно уважената част от исковете и Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Неоснователно е възражението на О. М. за недължимост на посоченото адвокатско възнаграждение. Видно от договор за правна защита и съдействие от 26.11.2021 г., Адвокатско дружество „Г. и М.“ са приели да окажат правна защита и съдействие на М. И. по делото, като доколкото доверителят им бил материално затруднено лице по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, довереникът се задължил да не получава възнаграждение, без да е било необходимо то да се посочва по размер, доколкото е нормативно определено, поради което довереникът има право да претендира заплащането му от противната страна по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Предвид отхвърляне на двете жалби не се дължат разноси на страните за въззивното производство.

С оглед на гореизложените мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 230/07.07.2022 г., постановено по гр.д. № 704/2021 г. по описа на Хасковския окръжен съд, в частта, в която О. М. е осъдена да заплати на М. В. И. 20 000,00 лв., представляващи обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на инцидент, настъпил на 03.05.2021 г. в гр. М., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане - 03.05.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, 484,80 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на инцидент, настъпил на 03.05.2021 г. в гр. М., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на

непозволеното увреждане - 03.05.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, и 483,86 лв. разноси по делото за заплатена държавна такса и възнаграждения за вещи лица, в частта, в която е отхвърлен искът на М. В. И. против О. М. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на инцидента за разликата над 20 000,00 лв. до 40 000,00 лв., в частта, в която О. М. е осъдена да заплати на Адвокатско дружество „Г. и М.“ 995,52 лв. с ДДС, представляващи адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по делото на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, а по сметка на Хасковския окръжен съд да заплати 819,35 лв. държавна такса, и в частта, в която М. В. И. е осъден да заплати на О. М. 1 968,41 лв. разноси за адвокатско възнаграждение и за възнаграждение на вещи лица.

В останалата част решението е влязло в сила.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____